

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Gerard Bieniek

SSA Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi M. T., B. R., B. M. i M. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 7 września 2007 r., sygn. akt VI Co (...), wydanego w sprawie z wniosku M. T., B. R., B. M. i M. M.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Wojewody X.

o zawezwanie do próby ugodowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2008 r.,

oddala skargę; odstępuje od obciążenia wnioskodawców kosztami postępowania ze skargi na rzecz Skarbu Państwa - Wojewody X.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 7 września 2007 r. zasądził na rzecz Skarbu Państwa - Wojewody X. od wnioskodawców koszty postępowania wywołane próbą ugodową w oparciu o art. 98 k.p.c., biorąc za podstawę ich obliczenia stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z rządu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.: dalej: „rozporządzenia”).

Wnioskodawcy zaskarżyli to postanowienie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 186 § 1 k.p.c. obowiązek zwrotu kosztów postępowania wywołanych próbą ugodową obciąża wnioskodawcę, jeżeli nie stawi się na posiedzenie pojednawcze. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że wysokość tych kosztów powinna być ustalona na podstawie założeń art. 98 § 2 i 3 k.p.c. (M. Jędrzejewska, w: Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, Warszawa 2006, s. 437). Sąd Rejonowy na gruncie tego stanowiska uznał, że wezwanemu Skarbowi Państwa należy się zwrot kosztów postępowania wywołanych próbą ugodową w wysokości wynagrodzenia adwokata według stawek minimalnych określonych w § 6 rozporządzenia.

Przepis art. 424¹ § 2 k.p.c. umożliwia zaskarżenie prawomocnych orzeczeń wydanych nie tylko przez sądy drugiej, ale i pierwszej instancji. W tym wypadku dopuszczalność skargi warunkuje okoliczność, że nie jest już możliwe skorzystanie z innych środków prawnych. Wyjątek ten uzasadniony jest szczególnym charakterem podstaw w postaci naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Wbrew twierdzeniu skarżących zasądzenie na rzecz Skarbu Państwa kosztów wywołanych próbą ugodową w wysokości wynagrodzenia adwokata według stawek minimalnych określonych w § 6 rozporządzenia nie narusza prawa skarżących do sądu. Skarżący pomijają, że było ono wynikiem nie stawienia się ich na posiedzenie sądu. Przyjęte zaś przez Sąd Rejonowy stanowisko, że Skarbowi Państwa należy się zwrot tych kosztów w orzeczonej wysokości nie stanowi rażącego naruszenia prawa. Nie sposób bowiem pominąć, że u jego podłoża legła wskazana wypowiedź w literaturze, a co za tym idzie, mieści się ono w pewnych dopuszczalnych granicach interpretacji przepisów prawa procesowego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji (art. 424¹¹ § 1 k.p.c.).